

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

folkningen, end produktionsprisen ville kunne skabe.

Nu blev det sagt, at det er for helt andre samfundsklasser, der er blevet bygget, end dem, man havde tænkt på, nemlig den brede befolkning, den mindrebemidlede arbejderklasse. Her må jeg sige, at der er jo opført en stor mængde socialt boligbyggeri og andet, som overvejende er beboet af arbejderklassen, men det er rigtigt, at i de senere år er boligomkostningerne steget så stærkt, at mellemklassen i større udstrækning behøver disse lejligheder. Stort set kan man dog ikke sige andet end, at dette byggeri, som det glædede mig at det ærede medlem hr. Lorentzen syntes var smukt, dette byggeri, som jo ikke er luksuriøst, men smukt, fordi det er enkelt, og fordi det er moderne, er kommet såvel arbejderklassen som middelstanden tilgode, naturligvis ikke hele byggeriet, men dog i betydeligt omfang. Jeg synes, at når man ser på, hvad der er bygget, er man stolt og glæder sig over, at lovgivningen har virket til, at et sådan byggeri har kunnet opføres. Men derfor er det alligevel rigtigt, at der er en del gener forbundet med det, og at det, hvis også menneskene havde været bedre, altsammen havde kunnet være gjort på en, skal vi sige endnu billigere måde. Det er klart, at vi fortsat — vi har jo ikke gjort nok, men der er talt meget om det i de senere år, og der er også sket visse fremskridt — bør se på, hvordan man i større udstrækning kan få en konkurrence ind. Der er nævnt licitationsreglerne, og der er andre punkter, vi bør se på, også egeninteressen må vi tage i brug, så vi kan få byggeomkostningerne yderligere ned.

Den højtærede minister gjorde opmærksom på, at byggesituationen havde ændret sig fuldstændig fra i fjor, da socialdemokraterne fremsatte lovforslagene. Det synes jeg er rigtigt, og det giver jo netop en anden baggrund nu, end der var i foråret. Byggepriserne har ikke fortsat stigningen, og navnlig byggelysten er kommet stærkt til orde. Men her vil jeg gerne henvende et par ord til den højtærede minister.

Det er glædeligt, at byggeprogrammet har kunnet udvides fra de 16 000 til de 18 000 lejligheder, som ministeren mente man kunne tillade igangsæt i år. Men her vil jeg gerne sige, at det forekommer mig ikke

tilstrækkelig godt gjort, at man bør blive stående ved de 18 000 lejligheder. De 18 000 lejligheder betyder jo næsten ikke nogen indvinding på boligkøden, og jeg kan ikke se, at man kan lade sig nøje med mindre end 20 000 lejligheder. Når det nu er sagt, at der ikke er bevilget flere penge, så vil jeg henstille til ministeren, at han søger om bevilling, sådan at der kan komme så meget byggeri i gang, som der er bygge lyst til, og som der kan skaffes arbejdskraft til, og dér må man vel mene, at efterhånden som ufaglært arbejdskraft i større udstrækning inddrages i boligbyggeriet, i byggeriet i det hele taget, i samme grad må det også blive muligt at iværksætte mere byggeri. Men selvom der allerede nu bliver bygget en hel del, og selvom der bliver iværksat mere byggeri, er det klart, at vi stadig står overfor det problem, at det er for dyrt at bygge, og at huslejen bliver for dyr for de mange. Det forekommer mig derfor, at der er enkeltheder i de socialdemokratiske forslag, som man må overveje, navnlig med hensyn til det socialfilantropiske byggeri, og jeg kan på mit partis vegne erklære, at vi er villige til at arbejde i et udvalg med de spørgsmål, som er berørt her.

Helge Madsen: Også jeg kan gøre ordførertalen kort. Lovforslagene har jo begge været drøftet i foråret, hvor vort partis daværende ordfører, hr. Niels Pedersen, gjorde rede for vore synspunkter. Der er tale om en udbygning af den bestående lovgivning på dette område, og der er for mig at se grund til ved en sådan supplerende eller videreførende lovgivning også at tage spørgsmålet om hele denne lovgivnings virkning på prisniveauet i boligbyggeriet op til undersøgelse i et udvalg.

Det ærede medlem hr. Ingvard Dahl og det ærede medlem hr. Lorentzen har talt om, at licitationssystemet var medvirkende til, at priserne gik i vejret. Men vi vil gerne se, om det er muligt at få undersøgt, om det, som man har fremført, at byggepriserne er steget langt stærkere end prisniveauet som helhed, har forbindelse med denne byggestøttelovgivning. Jeg erindrer i denne forbindelse en kronik af redaktør Søndergaard, hvor redaktøren ud fra erfaring med sit eget hus kom til det resultat, at statslånenes betydning var stærkt overdrevet, og at det var tvivlsomt, om der